

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Nu rinder Solen op af Østerlide

Citation: Kingo, Thomas: "Nu rinder Solen op af Østerlide", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter 3*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen, Munksgaard, 1939-74., s. 369. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kingo03val-shoot-workid96110/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter 3

Giv at Lykkens Sool oprinder
Over Kongen, at hand finder
    Veyen til din Frygt og Ræt!
Lad og mine Timer flyde   20
I din Frygt, og lad mig lyde
    Dine Budord, lad mig gaa
Rund forbi ald Synd og Vaade,
Livsens Aften i din Naade
    Salig Slutning engang faa.   25

151 Dend Siette Morgen-Sang.

(Metodien findis paa dend 28. og 29. Side.)

I.

Nu rinder Solen op
    Af Øster-lide,
    Forgylder Klippens Top
    Og Biergets Side,
Vær glad, min Siæl, og lad din Stemme klinge,
    Stig op fra Jordens Bo,
    Og med din Tak og Tro
    Til Himlen svinge.

III, 24

2.

Utallig saa som Sand,
Og uden Maade,
Som Hafsens dybe Vand
Er HERrens Naade,
Som hand mit Hoved daglig overgyder:
Hver Morgen i min Skaal
En Naade uden Maal
Til mig nedflyder.

3.

En Orm er jeg og svag, 152
Ja fød til Møye,
Dog har min GUD behag,
At hand sit Øye
Til Varetægt vil paa mig Arme sætte,
At jeg hver Morgen skal
Udi hans Naadis Val
Min Tro oprætte.

4.

Hand har i denne Nat
Med Engle-Skare
Mit Huus og Hiem omsat,
At ingen Fare
Har rammet mig og min' i nogen maade:
Men jeg er frelst og frij
Fra Dødsens mørke Stj,
Og Siæle-vaade.

5.
153 Jeg har min Førlighed,
Og mine Lemmer
Af ingen Smerte ved
Som dennem klemmer,
Og HERRens Aand i mig sit Vidne giver,
At jeg GUDs kiere Søn,
Formedelst Christi Bøn,
Fremdelis bliver.

6.
Min Siæl, vær frisk og glad,
Lad Sorgen fare,
Dit Legems Blomster-blad
Skal GUD bevare:
Hand skal i Dag mig give Kraft og Styrke
Jeg i mit Kald og Stand
Min GUD og Fader kand
Tilbørlig dørke.

7.
154 GUD legge Haand i Haand
Med mig, og give
Sin gode Hellig Aand
Mit Kald at drive,
Velsigne mig, O GUD, udaf det Høye!
Gid jeg hver Dag og Tid
I GUD og i min Flid
Mig lader nøye.

8.

Lad Synden mig i Dag
Ey slet forblinde,
At jeg min GUDs Behag
Kand ræt besinde:
Men om min Fod gaar vild og sig mon støde
Da vend, O GUD, mig om,
Og gak ey strax til Dom
For Svagheds Brøde.

9.

Du best min Tarv og Trang
O HÈrre kiender,
Til med er Lykkens Gang
I dine Hænder,
Og hvad mig tiener best i alle maade 155
Du det tilforne seer!
Min Siæl hvad vilt du meer?
Lad GUD kun raade.

10.

For mine Børn og Sæd
Om jeg vil sørge,
Om jeg hver Tjme græd,
Og vilde spørge:
Hvor skulde de sit Brød og Lykke tage?
GUD lever jo endnu!
Hand kommer dem ihu,
De skal ey klage.

11.

Skal jeg paa Jord og Land
For Brødet svede:
Skal jeg paa vilden Strand
Mit Brød oplede:
156 Skal jeg mit Sverd for GUD og Brød omspende:
Dog er jeg við oppaa
Min GUD skal med mig gaa,
Min Tarv at sende.

12.

GUD lad mig denne Dag
I Dyd opstige,
Lad Siælen faa en Smag
Paa Himmerige,
Lad mig min Hu til Verden aldrig bøje,
Men i min dybe Suk
Og Knæfalds ydmyg Buk
Til GUD ophøye.

13.

O GUD bær Omhu for
Din Kirkis Gode!
Giv hende glade Kor,
Sæt dend paa Fode:
157 Lad Anti-Christen dog med ald omstødis
Og hans skinhellig Pak
Med deris falske Snak,
I Grund forødis.

14.

Lad Kongen glæde sig
 I GUD alleene,
 Og hvad hand beder dig
 Du ey formeene:
 Giv Kongens Huus mangfoldig Ær' og Lykke,
 Og sæt ham paa din Haand,
 Med Kierlighedens Baand,
 Som gylden Smykke.

15.

Lad Landet deylig staa
 Af Frugt og Grøde,
 Lad Sandhed Fremgang faa
 Og Rættens møde:
 GUD give mig min Deel med alle andre,
 Indtil jeg hos min Grav
 Nedlegge skal min Stav
 Og heden vandre.

16.

Saa skal jeg gode Nat 158
 Med Glæde sige,
 Min GUD mig tager fat,
 Naar jeg skal stige
 Ned udi Dødsens Dal og Gravens Gjemme
 Da faar jeg Trøst og Raad:
 Da endis Suk og Graad
 Med Engle-Stemme.

Dend Siette Aften-Sang.

(Melodien findis paa dend 28. og 29. Side)

I.

159 **T**il Hvile Solen gaar,
Og Dagen helder,
Og Mørk af Nattens Vraar
Til os udvælder:
GUD lyvse selv for os, og hos os være,
At Naadens Lyvs og Lyst
Optændis i vort Bryst,
Os at regiere.

2.

O store GUD, jeg maa
Rundt ud bekiende,
At jeg ey Bund kand naa
Og ingen Ende
I din Barmhiertigheds og Naadis Strømme
En Bek den anden naar,
Og jeg alt Aarsag faar
Dig at berømme.

3.

Jeg, en Udlendings Mand,
Som mine Fædre,
Boer her i fremmed Land,
Attraar et bedre:
Min Pillegrime-Stav jeg skal henslænge,
Og giennem Tjdens Stød
Ja og den bitter Død
Til Himlen trenge.

2,6 den] en HA 2-7 jeg alt] at jeg HA